

Nebo je namíště opačné pojetí, a kontrolní mechanismus zakotvený v čl. 3 odst. 2, 4 a 5 nařízení č. 1484/95 se i v případě následné kontroly má vykládat v tom smyslu, že další prodej nebo prodeje uskutečněné dovozcem na trhu Společenství za cenu nižší, než je udaná dovozní cena CIF zásilky po připočtení částky odpovídající dlužným odvodům za dovoz, jsou v rozporu s předepsanými podmínkami (prodeje) na trhu Společenství, takže už jen kvůli tomu vzniká povinnost zaplatit dodatečné dovozní clo? Byla by odpověď na tuto otázku jiná, kdyby k dalšímu prodeji nebo k dalším prodejům došlo za cenu nižší, než je použitelná reprezentativní cena? Má v této souvislosti nějaký význam, že reprezentativní cena byla před 11. zářím 2009 stanovována jiným způsobem než poté? Je pro zodpovězení těchto otázek relevantní, zda jsou kupující v Unii a dovozce přidružené podniky?

- 2) Pokud z odpovědí na otázky uvedené pod bodem 1 vyplývá, že další prodej se ztrátou představuje dostatečnou indicii pro to, že udaná dovozní cena CIF nemůže být uznána, jakým způsobem se pak určí výše dodatečného cla? Má se vyměřovací základ určit podle metod pro stanovení celní hodnoty, které jsou uvedeny v člancích 29 až 31 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾? Nebo se má vyměřovací základ stanovit výlučně na základě použitelné reprezentativní ceny? Je pro období před 11. zářím 2009 použití reprezentativní ceny zjištěné v tomto období v rozporu s čl. 141 odst. 3 nařízení (ES) č. 1234/2007?
- 3) Pokud z odpovědí na otázky uvedené pod body 1 a 2 plyne, že je pro povinnost zaplatit dodatečné clo rozhodující, že dovezené výrobky byly na trhu Společenství dále prodávány se ztrátou, a že se pro stanovení výše dlužného dodatečného cla musí jako vyměřovací základ použít reprezentativní cena, platí pak, že je čl. 3 odst. 2, 4 a 5 nařízení (ES) č. 1484/95 s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. prosince 2001, Kloosterboer Rotterdam B.V., C-317/99, ECLI:EU:C:2001:681, slučitelný s článkem 141 nařízení (ES) č. 1234/2007?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1484/95 ze dne 28. června 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu dodatečných dovozních cel a určují dodatečná dovozní cla v odvětví drůbežího masa a vajec, jakož i pro vaječný albumin, a kterým se zrušuje nařízení č. 163/67/EHS (Úř. věst. 1995, L 145, s. 47; Zvl. vyd. 03/17, s. 437).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. 2007, L 299, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord Nederland (Nizozemsko) dne 1. března 2018 – HQ, zastupující sebe a jako zákonná zástupkyně svého nezletilého dítěte IP, JO v. Aegean Airlines SA

(Věc C-163/18)

(2018/C 182/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Noord Nederland

Účastníci původního řízení

Žalobci: HQ, zastupující sebe a jako zákonná zástupkyně svého nezletilého dítěte IP, JO

Žalovaná: Aegean Airlines SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že cestující v letecké dopravě, který podle směrnice 90/314/EHS⁽²⁾ o souborných službách pro cesty (provedené do vnitrostátního práva) má vůči své cestovní kanceláři nárok na proplacení výdajů na letenku, již nemůže požadovat žádnou další náhradu od leteckého dopravce?

- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1: Může cestující v letecké dopravě přesto požadovat od leteckého dopravce proplacení výdajů na svou letenku, je-li nutno vycházet z toho, že cestovní kancelář, kdyby byla shledána odpovědnou, není finančně schopna výdaje na letenku skutečně proplatit a ani nepřijala žádná opatření, aby proplacení zajistila?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).
- (²) Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59; Zvl. vyd. 13/10, s. 132).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidsrechtbank Gent (Belgie) dne 7. března 2018 – Ronny Rohart v. Federale Pensioendienst

(Věc C-179/18)

(2018/C 182/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidsrechtbank Gent

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ronny Rohart

Žalovaná: Federale Pensioendienst

Předběžná otázka

Je třeba vykládat zásadu loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU ve spojení se služebním řádem úředníků Evropské unie, zavedeným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (¹) ze dne 29. února 1968, v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která neumožňuje aby při výpočtu starobního důchodu pracovníka na základě jeho výkonů v tomto členském státu byla zohledněna vojenská služba, kterou dotčená osoba absolvovala ve členském státu, protože dotčená osoba byla v době vojenské služby a rovněž poté bez přerušení úředníkem Evropské unie a nespĺňuje tedy podmínky pro započtení [vojenské služby] jako odpracované doby podle zákonné právní úpravy členského státu?

(¹) Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Služební řád úředníků Evropské unie) (Úř. věst. 1968, L 56, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 9. března 2018 – Agrenergy Srl v. Ministero dello Sviluppo Economico

(Věc C-180/18)

(2018/C 182/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato